

само единъ обѣдъ на небето. Нѣкои окултисти изнасятъ сжщата мисль въ друга форма. Тѣ казватъ, че нѣкои религиозни хора, като заминавали за онзи свѣтъ, имали възможность само за единъ моментъ да зарнатъ Бога: за моментъ само вратата се отваряла, и веднага следъ това се затваряла. Презъ останалото време тѣ прекарвали въ голѣма бедность.

И следъ всичко това, нѣкои проповѣдватъ, че достатъчно е човѣкъ да повѣрва въ Христа, да се обърне къмъ Бога, за да може да живѣе вече при Него. Да се мисли така, това е равносилно на положението, да дойде нѣкой при васъ, да каже, че ви обича, и вие веднага да му предложите да живѣе при васъ, като вашъ братъ. Кой американски милиардеръ ще бжде готовъ веднага да ви осинови, само затова, че сте му изказали любовта си къмъ него? Така не може да се мисли, нито може да се поддържа тази крива философия. Христосъ може да отговори на нашата любовъ само тогава, когато вършимъ волята Божия. Той казва: „Който върши волята на Отца ми, той е мой братъ, и сестра, и майка, и приятел.“ Следователно, не е достатъчно само да кажешъ, че обичашъ Бога, но трѣбва да вършишъ Неговата воля. Който работи по този начинъ, той осмисля живота си и го прави полезенъ и за себе си, и за другитѣ.

Въ живота на човѣка се забелѣзватъ главно две фази: въ първата фаза човѣкъ днесъ е добъръ, утре — лошъ. И обратно: днесъ е лошъ, утре — добъръ и т. н. Това е фазата на обикновения човѣкъ. Въ втората фаза на живота си, обаче, човѣкъ всѣки день расте отъ слава въ слава, отъ величие въ величие, като семе, посадено предъ бистритѣ води на нѣкой планински изворъ. Листата и цвѣтоветѣ на това растение всѣкога ще бждатъ живи. Това е фазата на ученика. Въ живота на ученика има силни бури, вѣтрове, но падания нѣма. При всички изпитания на живота си ученикътъ расте и постоянно се развива. По това, именно, се отличава живота на ученика отъ този на обикновения човѣкъ. Въ този смисълъ, истински ученикъ, истински християнинъ е онзи, който носи образа на Христа. Ще кажете: Къмъ коя черкова принадлежи този човѣкъ? — Къмъ никаква черкова не принадлежи. Той принадлежи на Бога, той принадлежи на Любовта. Споредъ мене, за въ бждеще най-великитѣ хора ще сж християнитѣ. Подъ „християнинъ“, въ пълния смисълъ на думата, разбирамъ човѣкъ съ пробудено Божествено съзнание, въ душата на ко-